KOÇLUK YÖNTEMLERİ
VE ETKİNLİKLERLE
AİLE
MERKEZLİ
HAYAT
MÜNİR ARIKAN
Hayat

KOÇLUK YÖNTEMLERİ VE ETKİNLİKLERLE

AİLE MERKEZLİ HAYAT

Anne-babalarla çocuklar arasında çok büyük bir insani değer farkı oluştu. Eskiden sülaleye kadar giden bir aile yapımız vardı. Geniş ailesinin içerisinde çocuklar güvenle ve sevgiyle büyürdü. Tek hedef, yeni doğan bebeklerin büyütülmesi ve yetiştirilmesi üzerineydi.

Sonra modern zamanlar geldi. Büyük evlere çıkıldı. Biraz kendisiyle baş başa kalmak istedi, çekildi özel odasına. Koptu sülalesinden, ailesinden. Hayatını kendi başına buyruk daha özgürce yaşamak istedi. Yine de aradığı huzuru bulamadı.

Aradığı aslında terk ettikleriydi. Ailesiydi…

* * *

Bu kitap, terk ettiklerimizle yeniden huzuru bulmak amacıyla iki bölüm olarak hazırlanmıştır:

1. Bölüm, aile üyelerinin birbirine koçluk yaparak aile değerlerini oluşturmalarını ve birtakım sorumlulukları belirlemelerini sağlamayı amaçlamaktadır.

Kitabın 2. Bölümünde ise, birbirinden eğlenceli, sıra dışı aile etkinliklerine yer verilmiştir. Bu etkinlikler, kadim medeniyetimizdeki Meşguliyet Terapisi yerine geçecek, bedensel, zihinsel, bilişsel, duygusal ve ruhsal gelişiminize katkı sağlayacak çok yönlü etkinliklerdir.

www.hayatyayinlari.com

9 786051 513294

twitter.com/hayatyayinlari
facebook.com/hayatyayinlari
Instagram.com/hayatyayinlari

AİLE MERKEZLİ HAYAT

Kitap Adı	AİLE MERKEZLİ HAYAT
Yazar	Münir Arıkan
Isbn	9786051513294
Etiket Fiyatı	350,00 TL
Yayınevi	Hayat Yayınları
Yayınevi Markası	Hayat Yayınları
Sayfa Sayısı	336
Kitap En-Boy	13,5 X 21 mm
Kitap Dili	Türkçe
İç Sayfa Kagıt Türü	HOLMEN
İç Sayfa Rengi	SB
Kapak Cilt Türü	
Kapak Kağıt Türü	BRISTOL
Detay Sayfası	https://www.hayatyayinlari.com/kitaplar/munir-arikan-aile-merkezli-hayat-967.html
Kitap Ön Kapak	https://data.hayatyayinlari.com/image/img/1/24/aile-merkezli-hayat-1656944933.jpg
Kitap Arka Kapak	https://data.hayatyayinlari.com/image/img/1/25/aile-merkezli-hayat-arka-kapak-1749052273.jpg

---

Arka Kapak Yazısı

“Ey Oğul! Bil ki bereket büyüklerle beraberdir!”
Anne babalarla çocuklar arasında çok büyük insani bir değer farkı oluştu. Eskiden büyük sülaleye dayalı bir aile yapımız vardı. Geniş ailesinin içerisinde çocuklar güvenle ve sevgiyle büyür, aile içindeki imece kültürü, değişik sebeplerle dışarıdan tehditlerin geldiği zor zamanlarda bile aileyi ayakta tutmaya yeterdi. Bu dönemde genellikle kasa, ailenin en büyüğünün sorumluluğundaydı. Ve kazançlar çok adaletli bir biçimde (bölüşülmez) ortaklaşa kullanılır ve harcanırdı. Gelir arttıkça, bilge yaşlılar, bunu kendi keyifleri için değil, aileye yeni katılacak olan çocukların refahı için kullanırdı. Ailenin tek hedefi, yeni doğan bebeklerin yaşatılması, beslenmesi, büyütülmesi ve yetiştirilmesi üzerineydi.
Sonra modern zamanlar geldi. Evler de küçük geldi. Hâlbuki daralan, dar olan evimiz değil, gönlümüzdü. Büyük, geniş evlere çıkıldı. Ama her gittiği yere kendini götürdüğünün farkına varamadı insan. Oradaki de aynı kendisiydi. Biraz kendisiyle baş başa kalmak istedi, koptu sülalesinden. Hayatını daha özgürce yaşamak istedi. Uzaklaştırdı anne ve babasını evden. Kendi başına buyruk olmak istedi, çekildi kendi özel odasına. Ama yine de huzursuzdu. Dubleksi triplekse çevirdiğinde de üçe katlayamadı mutluğunu. Bahçesine yüzme havuzunu, bodruma gömme jakuziyi yaptığında da gitmedi negatif enerjisi. Gol üstüne gol yiyen kendisiydi hayattan.
Alışveriş psikolojiye iyi gelir dediler, olmadı. Marka giyin, imaj her şeydir dediler, olmadı. Terapi bu işi çözer dediler, olmadı. Hangi psikoloğa gittiyse huzursuzluğu gitmedi. Hapı yutmuştu tabiri caizse ama bunun acısını almak için yuttuğu haplar da ağrısını kesmedi. Ne telefonu en güzel olduğu için güzelleşti konuşması ne de akıllı bir telefona sahip olmak akıllandırdı onu. Parasının yetmediği yerde krediler ve kredi kartlarına yüklendi, olmadı. Hâlbuki büyük büyük dedesi Şeyh Edebali; “Ey Oğul! Bil ki bereket büyüklerle beraberdir” demişti, asırlar önce. Başına gelen türlü salgın, afet, deprem, hastalık ve musibetlerden de ders almadı.
Sonra o bencil ve egoist hayatında, kendisini karşılıksız seven, toruna bakmak için bakıcı parası almayan, bir şey öğretiyorsa ders ücreti istemeyen, bir şey paylaşıyorsa katkı payı beklemeyen, büyük fedakarlıklarla kendisini büyüten, besleyen ve yetiştiren anne ve babasını, nine ve dedesini, tüm hısım ve akrabasını, kökleri olan o büyük ve geniş sülalesini hatırladı insan! Dün gibi kulaklarındaydı o eşsiz mutluluk ve huzur melodisi. Ne kadar da anlamlı geliyordu şimdi ona ‘Geçmiş zaman olur ki hayali cihan eder’ sözü. Hayatı film şeridi gibi geçti, gözlerinin önünden…
Ve yaşlı gözlerini silip, elindeki çiçekleri önündeki mezara bırakıp, usulca kalktı, oturduğu mezarın kenar mermerinden. Vakit çok geç değildi ama…
Kim bilir, belki de şimdi ‘artık çok geç’ değildir; Aile Merkezli Bir Hayat için…